

for ham; han har jo intet Ansvar, og jeg veed for Resten ikke, hvem der skal afgjøre det, naar der ikke er nogen skriftlig Kontrakt med vedkommende Bygherre; skal der søres Vidner eller hvorledes, ja, jeg veed det ikke. Men selv om det er moderate Bestemmelser, som det ærede Medlem har foreslaet, saa koste de jo en Del Penge, og jeg tror godt, man kunde spare Penge og blive ved de gamle Bestemmelser. Jeg er overbevist om, at Ingen vil fortryde det, og det er heldigt, at disse simple og jævne Bestemmelser, som vi have i Lov af 2den Marts 1861, ere gaaede ind i Landbefolkningen. De ærede Medlemmer ville saaledes se, at det ikke er paa mange Punkter, at Mindretallet adskiller sig fra Flertallet. Det er som sagt kun paa disse eneste Punkter, jeg nu har nævnt. For øvrigt kunne vi tiltræde Alt, hvad hele Udvalget er enigt om. Det er min Overbevisning, at det ikke vil hindre Lovens Gjenemførelse, om Mindretallets Forslag bliver vedtaget. Det tror jeg ikke paa, og en Ting vil jeg sige: Jeg er ogsaa overbevist om, at Flertallet af Befolkningen, hvis den om 1 Mars Tid eller 2 bliver hørt derom, vil erklære, at det er en uheldig Lov, dersom alle Flertallets Ændringer vedtages. Det betvivler jeg ikke. (Berntsen: Saa er det vel sent!) Sa vel, men vedtag Mindretallets Ændringer, og ellers have vi da en aarlig Lovgivning, saa vi behøve ikke at være bange. Jeg skal sige til, at jeg tror, at der er nogen Misforstaaelse med Hensyn til Brandpolitiloven af 2den Marts 1861. Det er jo navnlig i den sidste Tid, at man har klaget over denne Lov, men hvorfor har man klaget? Selvfølgelig har der været flere Ildbrænde i den sidste Tid, men det skyldes andre Forhold. Statistiske Oplysninger godtgjøre, at under daarlige Konjunkturer brænder det desværre mere, Loven er jo den samme endnu, den er ikke bleven ringere; saa at det, at der er blevet nogle flere Ildbrænde i de senere Aar, er selvfølgelig ikke Lovens Skyld. Overhovedet vil jeg sige, at der er mangfoldige Bestemmelser i dette Forslag, der ere en Forbedring fra det Nuværende, baade tydeligere, klarere og heldigere. Navnlig med Hensyn til Skorstene og Bagerovne er det jo en betydningsfuld Sag, at disse stakkels Skorstene og Bagerovne have faaet Skylden for mange Ildbrænde og uden altid at være Skyld deri. Jeg skal nævne et Exempel ovenfra min Egn. Der var en Mand, der var anset for en meget stikkelig Mand. Der kom Ild i hans Skorsten, idet der skulde gøres Udlæg hos ham en eller et Par Dage efter. Saa syntes han, det var heldigt at sætte

en lille brændende Spaan til Spaantaget udenfor Skorstenen, og det lykkedes ham ogsaa at faae Brand i Huset, men saa var han saa stikkelig at betjende. Havde han ikke betjendt, saa havde selvfølgelig Skorstenen faaet Skyld. Med disse saa Ord skal jeg anbefale Mindretallets Forslag.

Søjmark: Jeg skal begynde med at sige til det sidste ærede Medlem, at hans Slutningsudtalelser ikke forekom mig at være i rigtig Samklang med dem, han begyndte med. Det ærede Medlem sluttede med omtrent at sige: Skulde det ogsaa gaa saadan, at en eller anden uheldig Bestemmelse kom med i Forslaget, er det ikke saa farligt; det kan man altid forandre. Det forekommer netop mig, at vi skulle være meget varsomme i saa Henseende; thi der er ikke, synes det mig, just nogen særlig stor Trøst i Lovgivningsværket her paa Rigsdagen, og i alt Fald er det tidt vanskelig at faae en eller anden meget uheldig Bestemmelse ophævet. Derimod kan jeg bedre slutte mig til, hvad det samme ærede Medlem jagde i Begyndelsen af sit Foredrag, at ved et Lovforslag, hvorigennem der paaførtes Befolkningen meget store Udgifter, skulde man alvorlig overveje, om den Nytte, man mener, at de foreslaaede Forandringer vilde medføre, ogsaa virkelig bliver naaet. Deri kan jeg være fuldstændig enig. Jeg mener ogsaa, at naar vi gaa til at gjøre Forandring i den bestaaende Lovgivning, navnlig Forandringer, der medføre en ikke saa ringe Udgift for Befolkningen, her særlig for Landbefolkningen, kunne vi ikke nøies med et Skjøn eller en Antagelse om, at en eller anden Forandring maatte kunde være heldig, men der maa foreligge bestemte Kjendsgjerninger, der paavise, at der er Trængsel til en Forandring; ellers forekommer det mig uheldigt at begynde at arbejde derpaa. Det er netop i Kraft af denne Betragtning, at jeg i Forening med det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Berntsen) har tilladt mig at stille Ændringsforslag til Lovforslagets § 6, der angaar Afstandsbestemmelsen for de Skorstene, der hørte til Røgen fra Fyrstedet under Dampskiblen ved Meterier og Signende. Naar Skorstenen ikke er 10 Alen høiere end Taget af de øvrige Bygninger, og disse ere belagte med Straatag, skulle disse være mindst 50 Alen fjernet fra Skorstenen. Hvis denne Bestemmelse bliver staaende, bliver der et Enten-Eller: Landbruget skal vælge mellem: enten ingen Dampskorsten eller intet Straatag, og jeg tror, at hvilket af disse Resultater, man end kommer til, vil det være i